

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 Espanya, 4'50 pessetes l'any; Estranger 5 pessetes.

Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

Acaba de publicar-se
el catàleg

SPORTS - SANROMÀ

Demani'l avui mateix

:: Es remès gratis ::

A. Sanromá Balmes, 62

BARCELONA

Si desitja que es remeti certificat, serveixi's
enviar 30 cèntims en segells.

Aliments per a Règim Dietètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRÈRES de Lausanne (Suïça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERNENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS: **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEP ROCA**

Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2

BARCELONA

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum
elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avisava als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les esta-
cions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si
és que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els dei-
xa davant el carrer Conde del Asalto.

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUME CATÀ

PONT MAJOR - GIRONA

ANIS

“Del Amor”

D' exquisit aroma, agrada-
ble paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor”

Molt recomanat per varies emi-
nències mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estòmac.

ROM

«PEPITA»

VERMOUT

«ESPAÑOL»

CONYAC

«PEPITA»

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume

TELÈFON 190 A

BARCELONA

: : Call 21 : :

St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PERSIA (ORIENT)

ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS
A MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

De l'illa daurada

Es temptadora la visió de l'illa daurada. Apar un joiell breçant-se en la mar; una veritable imatge del paradís amb ses valls ubèrrimes de tota mena de fruita. La pau de cel que s'hi respira, els bellíssims paisatges que hom hi contempla a cada pas i el llevat hel·lènic que hi perdura, fan que de tots els habitants molts són poetes i els altres tenen la fina sensibilitat per comprendre la poesia. Es gairebé un producte natural, doncs com la fruita d'or de Soller, l'escola literària mallorquina, a la qual rendeix Catalunya fèrvida admiració. I una festa de poesia en aquella terra beneïda exhala un perfum tan grat, que ja hom no pot concebir major dolcesa.

L' *Associació per la Cultura de Mallorca* acaba de realitzar uns Jocs Florals a l'agradosa ciutat de Felanitx. De jurat hi havia Don Joan Rosselló de Son Forteza; Mossèn Llorens Riber; Don Joan Alcover; Don Elvir Sans i Don Pere Reus.

Els discursos foren propis de figures tan notables. Poques vegades hem vist la compenetració entre el públic i els manifestants tan íntima com en aquella festa.

La gala major i més enhartadora de les moltes qui abrillantaren la festa fou el soli reial, on bellíssimes damiselles lluïren rica vestimenta de pagesa

antiga; faldilla ramejada, puntes finíssimes, un sac de seda molt ajustat qui fa la cintura com un gerricó segons diu el gran poeta. La sobirana era Na Concepció Vaquer i ses companyes Na Isabel Vidal, Na Lluïsa Reus, Na Francisca Mesquida i N'Antonia Lladó.

Aquella població, en la festosa jornada, donà mostres de veritable ciutadania. Rendí homenatge a D. Ernest Mestre, propulsor de la gran obra del Celler Corporatiu, del qual és president D. Bartomeu Vaquer, un dels fundadors.

En la festa literària, on se congregaren molts de poetes de la illa, hi hagueren també músics conreadors de l'art wagnerià, i per final, un chor d'hommes cantà composicions de la terra, entre elles l'*Emigrant*.

A l'encís dels paisatges de la rosada vila idil·lica, cal afegir la hospitalitat tan oberta i sincera, tan cordial i franca, que un hom s'hi troba corlligat a les primeres paraules.

Jornada benestant i venturosa fou seguida de l'excursió a les coves de Manacor, en companatge d'En Joan Estelrich, d'en Ramis Togores, i llurs distingides esposes, de Mossèn Riber i d'En Pere Reus.

El barqueig en l'aigua verda del llac de les coves causa una emoció tan forta, que si no es percebeix no es pot compendre, com també és impossible imaginar la magnificència d'estalagmites, contemplant-ne solament la fotografia.

El seguit de lloes de l'illa daurada fa que els romiatges a aquell país de cel se multipliquin. Nosaltres voldriem que la nostra tingués igual virtut.

R.

La Trobada

Poesia premiada amb la Flor Natural en els Jocs Florals de Felanitx (Mallorca).

Allà en el cor de les muntanyes
 les veus del món bé hi són estranyes:
 la pau i el silenci s'hi donen un abraç...
 Pausadament just ara hi baixa
 pel freu verdós en llarga faixa
 dins la frescor de l'hora-baixa
 un blanc ramat d'ovelles belant que belaràs.

L'Abril suau ha duit la pluja,

i ara'l pastor ja no s'enuja
que els camps riuen ubèrrims d'herbatge fresc, gentil...
O el pastor, qui senzill sens mida,
just té per dot sa fe exquisida!
De l'or la febre mai sentida
arrels no ha posat en son coret humil.

Dins el serró porta recapte
que aquesta nit, en bon dissabte,
la farà a l'aire lliure, lluny del casal nadiu,
entre els bels llargs de les ovelles
davall l'esguard de les estrelles
qui sàvies, tixen meravelles
errants d'un cim a l'altre pel serralar altiu.

Pastura en bella escampadissa
la guarda ran d'una bardissa:
si ho és plaenta l'herba i l'aigua del cocons
sobre els collats ja el sol declina;
vers una timba que s'empina
vola un esbart de seuvetgina;
pel cel que es transfigura travessen dos tudons.

L'hora s'impregna d'enyorança
i amb l'aleteig de l'aura mansa
per l'ample espai s'escampen com crisma d'unció,
els tocs llunyans d'Ave Maria
la vall que tota se n'ungia
ara ha resat quan ja emmudia
semblant un vas insigne de gran devoció.

Mes o preludi de bonesa!
un riu de música incompresa
d'aquell indret desborda, rabent ja el blanc remat,
abort ni menja ni remuga
el ca no lladra ni es belluga,
i un dolç encís perque s'enduga
el cor, qui fort batega, del guardià estranyat.

D'aquella angèlica harmonia
el punt precís ja s'anuncia
d'en mig d'una espessura se'n veu sortir suau,

de blanc encens flonja boirella
 com una gràcil columnella
 que entre una llum tot rara i bella
 se'n puja amunt, se'n puja perdent-se en el cel blau.

Entre'l temor i la confiança
 vers el Misteri, humil s'atança
 el rústec pastorell pres del pressentiment
 i (o nou prodigi!—qui ho diria?)
 dalla un batser qui mig floria
 troba una «Imatge de Maria»
 dins un esqueix de roca com l'auga resplendent.

Lliri dels valls, perla sagrada!
 sembla somriure conhortada
 l'Imatge que exhala, entre perfums de Paradís,
 records de l'aspra edat moruna...
 Sa dolça faç tirada a bruna
 guarda l'encant d'un raig de lluna
 que sos dos ulls begueren un vespre enyoradís.

«O Reina augusta mi Senyora»
 fa tot d'una ell i humil adora
 guaitant per ses pupil·les del cor l'emoció
 que es tradueix, ben dolça i viva,
 en una llàgrima expressiva
 mentres que l'ànima efusiva
 amb místics homenatges esplaia el seu amô.

«Quin serà l'alt secret que entranya
 aquí en el cor de la muntanya
 vostra presència santa que el cor me té robat?
 jo us veig Senyora, (i no és deliri)
 creuria el seny del que vos miri
 que heu davallada de l'empiri:
 amb quin encant s'imposa la vostra majestat.

«Els plecs suaus de vostra vesta
 tot encomanen, o modesta,
 dins una gràcia amable candor i recolliment:
 vostro posat no té semblança
 tan divinal raresa alcança;

no més li guarda retirança
el del Minyó qui us tomba sobre el pit somrient.

«Gentil com flor en primavera
en vostros braços, o encisera,
florint com m'enamora lo tendre infant Diví!

O jo tindria a gran ventura,
Mare besar sa boca pura
que regalima més dolçura
que no una bresca plena de mel de romaní.

«Vos ocultaven, dins la fosca
dels segles, en l'encletxa tosca,
mes ara entre clarures
del cel vos revelau...

Es que anhelau millor estatge
que el que vos dóna aquest paratge?
Cercau dels homes l'homenatge?
Vostre servent escolta:—Parlau, Mare, parlau.

«Ah, si de rou diví remulla
volant, volant, i onsevulla,
d'aquí partí la fama cantant vostra bondat
amb quin trasport de fe amorosa,
la gent vindria pressurosa
a Vos Fontana copiosa
per beure saba pura de fonda pietat!

Pel batserar vell qui engarlanda
com un dosser de banda a banda
la roca de Maria, penjà sos nius en goig
una magnífica ocellada;
sobtadament ara alçurada
com en auspici, ha pres volada
a frec no frec la falda de l'alt penyal blau roig.

D'amor plorant i de tendresa
en mar s'inonda de dolcesa
l'humil vident i pensa què fer o què no fer:
Durà la nova a l'alqueria
deixant la guarda en pastoria?
S'hi emportarà l'imatge pia?
amb el pler de qui troba un ric tresor el primer?

Pensa indecís, mes no medita
 que una auriola ja gravita
 damunt son front, que acaba modest: que en temps molt breu
 s'enjoiarà l'illa daurada
 amb eixa glòria tan nostrada
 i el nom august de la «Trobada»
 per sempre més l'història enllaçarà el nom seu.

Dallà els collats ja el sol s'apaga...
 a lo més íntim de l'aubaga,
 remor com ales d'àngels just ara s'és sentit.
 Com broll de cèlica ambrosia
 romp altra volta l'harmonia
 i el pastorell qui s'extasia...!
 De les muntanyes fosques davalla ja la nit.

BARTUMEU GUASP

De Palamós a Puigcerdà

Notes d'un excursionista

Dia 25 de Juliol, Sant Jaume, que és diada senyalada.

Encara que entre els excursionistes de la colla n'hi hagués un que ja ha fet el trajecte una altra vegada, al menys en la primera part, no per això sortim amb menys il·lusió de la que devia sentir Tartarin quan eixia de Tarascó per anar a plantar la bandera del club al cim més alt dels Alps.

Sortim a les sis del matí amb l'auto que ens deixa a la Vall d'Aro. Allí pugem al tren de Sant Feliu que bé mereix el qualificatiu de pulcre comparat amb molts altres d'Espanya. A Llagostera admirem un gran camp sembrat de girassols per a criar gallines. La vila de Cassà porta a la memòria d'algú records de juvenesa i després de Llambilles i Quart amb sos forns de rajols i terrissa arribem a Girona a les 9.

Pugem a l'auto de la «Popular» i amb son traqueteig en passar pels carrers de Girona, generalment estrets, ens sembla que anem a esclafar més de quatre vianants i criatures, cosa que afortunadament no succeeix.

De Pont Major a Sarrià comencem a pendre un regular bany de pols, i amb la calda de sol en aquella hora ens posa de mal humor. Passem Cornellà, que algú fa avinent el nom d'En Sisó de Cornellà qui, quan estaven de

moda els obligats, en les festes majors era aplaudit en totes les places. Saludem alguns poblets que veiem al lluny, i arribem a Banyoles a un quart d'onze.

Passem avís a la Flora que hi anirem a dinar i visitem la plaça del mercat, la dels Turers i alguns carrers de la vila deliciosament florits de barretines.

Havent dinat anem a la font pudosa i voregem l'estany. Un de la colla, pescador d'ofici, en veure les aigües tan tranquiles sent desitjos de fer-hi una calada de traïnya.

Després d'admirar les grans penjades d'allis en quasi totes les cases, sortim a les 7 cap a Olot.

El viatge és deliciós i fresc en aquesta hora. A Besalú sentim esgarriances en veure que el cotxe passa fregant les parets i temem que sofreixi algun desperfecte, o que tallem el cap a algú si treu el nas per veure el que passa.

A Argelaguer som saludats per la quitxalla que ens fa una ovació, i a Sant Jaume de Lierca trobem una gran gentada per ser la festa del poble. Una gran parada tenim de fer per donar temps als que puguen, i carretera amunt trobem alguna parella esgarriada que protegida pel clar de lluna passeja tranquilament.

Castellfullit amb els llums fa un efecte fantàstic. Passem el pont sobre el Fluvià, i amb les giragonces que fa el camí perdem el sentit de la direcció i ja no sabem si anem amunt o avall fins que som a La Canya que ens torna a la realitat. Una parada llarga, i amb una estrebada més arribem a Olot.

Dia 26. De bon matí visitem el Passeig del Firal i l'avinguda dels xallets, i tot passejant arribem a la font de Sant Roc. L'aigua fresca de les fonts així com els magnífics ombratges i l'aigua del Fluvià que s'escorre remorejant són delícies lloades com se mereixen per tots els de la colla.

Deixem de visitar Font Moixina i la de les Tries per manca de temps així com el magnífic criader de truites del Parc «Les Mulleres» per a continuar el nostre itinerari prèviament traçat.

Sortim d'Olot a dos quarts de dotze i mentres pugem la muntanya hi ha qui resta embadalit admirant la frescal i riallera vall del Ridaura, tan polida amb sos conreus, i el poble apinyat després a l'entorn del campanar com una llocada de pollets fredolics arredossant-se a l'entorn de la mare lloca; però l'admiració creix i esclata quan, del cim del *Coll de Couvet* se veuen les dues valls, la del Ridaura a migjorn i la de Bianya al Nort. Les ombrívoles fagedes del Coll de Santigosa donen bo de contemplar en aquest temps, i ja de baixada vers St. Joan, en aquelles giragonces s'està sempre amb l'ai! al cor tement una falsa maniobra, i arribem a St. Joan de les Abadeses a un quart de dotze.

Com no hi ha el temps necessari, deixem de visitar el monestir i els

claustreres, que per altra part ja son coneguts per algú de la colla. Entre contemplar el pont vell que algú moteja de romà, i el nou, força interessants tots dos, trobem que hi sojornen dugues nenes conegudes a qui saludem, i quan menys ens ho pensavem, des de l'auto que ve de Camprodon sentim unes veus que ens criden: són una parella de nuvis palamosins que fan el viatge de noces.

Sortim a les 2'20 amb el tren fins a Ripoll en uns vagons tan calents que sembla que s'hagin deixat eis calorífers completament oberts. Ens fa certa il·lusió veure entre els arbres de l'estació dos cirerers plens de cireres vermelles, guindes segurament.

A Ripoll se'ns ofereix una tartana i preferim utilitzar-la a esperar la sortida del tren que tarda molt, i amb el sol que fa en aquella hora no tenim esma per esperar; això fa que no podem veure, malgrat el bon desig el monestir de Ripoll. Muntats en la tartaneta com uns menestrals acomodats ens disposem a resseguir el Fresser per la magnífica carretera frescal i ferèstega, quan a la sortida se'ns hi ajunta un viatger que ens fa anar força apretats, però la verbola atractiva del viatger donant-nos detalls de lo que trobem al pas, ens fa oblidar les molèsties de l'apretura. A Campdevànol on fem parada, veiem dos galifardeus amb taparrabos que es banyen en el riu sens necessitat d'aigua de mar.

Seguint amunt, vorejant sempre el riu, passem el *salt de la cabreta* amb les Coves de Ribes que algú ens duu a la memòria la tradició del Comte Arnau qui, montat en son cavall esperitat, en aquell lloc saltà d'una muntanya a l'altre sens fer cas del riu que passa entremig. Passem Illa sens quasi adonar-nos-en i després La Corva amb ses ombres, l'Hotel Montagut i l'establiment de les Aigües de Ribes, i poc més amunt trobem la població apretada al llarg de la vall.

La vall de Ripoll a Ribes formada pel riu Fresser és tan estreta i ferèstega en sa major part que hom no pot fer-se càrrec de que hi càpiguen totes les coses que hi ha. Al riu solament, moltes voltes li ve estreta, ja que s'ha d'obrir pas rompent una regular serralada en el *salt de la cabreta* i altres llocs, i no obstant encara n'hi ha per a dugues carreteres, la dels carros i la del transpirenaic que van quasi sempre de bracet com dos nois enjogassats saltant ara d'un costat, ara de l'altre, i quan no hi ha lloc per tots, el més atrevit forada la roca i surt de l'altre costat, o bé per mitjà d'un pont passen l'un sobre l'altre. A més de tot això encara hi caben els aprofitaments i conducció d'aigües per a les fàbriques, les cases i els hortells on cullen patates, i les feixioles aprofitant tota la terra de conreu on poder collir una minça garba de blat.

Ribes, topogràficament té certa semblança amb Camprodon ja que tant una vila com l'altra viuen encaixonades entre alteroses muntanyes i en la confluència de dos rius.

Dia 27 a les 6'20 totjust veiem sortir el sol en aquell temps per damunt del Taga, i després d'un lleuger passeig a la Font del Sofre, ens encaminem a l'estació. Allí som saludats per dos altres palamosins que també fan el mateix viatge, i sortim a les 8 per a Puigcerdà.

A la sortida mateix ja comencem a trobar túnels, i a patir de debó amb el fum de la màquina, coent i asfixiant, però com que prompte s'aprèn a viure, ens adonem tot seguit que quan ve una foradada cal tancar les portes i finestres com aixís ho fem.

Remontem la vall del Rigart que és força solitària, amb qualche caseta de tard en tard. Els baixos del riu, si hi ha terra, és aprofitada pels erms i muntanya amunt, tota la terra conreable és aprofitada avarament per les feixioles de blat que en aquest temps comença a rossejar el més primerenc, veient-se'n d'altre de tan verd que calculem tardaran un mes en segar lo. I després direm que *qui no bat pel juliol no bat quan vol!* Segurament que aquesta dita no resa per a ells.

Trobem Ventolà i Planoles on estan bastint l'estació; les cases rònegues són generalment cobertes amb pissarres, i ve el famós túnel de caragol de Sant Cristòfol de Toses, el qual després de donar una volta completa en l'interior de la muntanya, torna a sortir sobre el mateix punt d'entrada, però uns quants metres més alt.

Sant Cristòfol de Toses és verament un poblet de pessebre. Les cases en el solei de la muntanya van muntant amunt per no fer ombra. Algú ens diu que com a poble és el més alt d'Espanya. De l'altra vessant de muntanya veiem els corriols per on fan rodolar els socs de pi, els quals en arribant al riu s'amunteguen formant una gran estesa de fusta. Entre els pins bords s'hi comencen a veure els avets. En el mes de Septiembre, ens diu un fill del país, que s'hi fa bona collita de rovellons.

El túnel de La Molina és el més llarg i en passar-lo s'hi està uns quinze minuts, tombant ja cap a la plana de Cerdanya. Degut a que en aquest lloc és on se forma el torb amb les allaus de neu, la via és coberta un bon tros allargant considerablement el túnel a fi de que no resti interromput el trànsit a l'hivern.

Ve després l'estació d'Alp-Urtg i ja el poble i les masies formiguegen en tota la plana frescal i productiva, i arribem a Puigcerdà a les 10 després d'haver passat una infinitat de túnels, crec que n'hi ha 41 de Ripoll a Puigcerdà.

El viatger és, en sortir de l'estació, excessivament sol·licitat oferint se-li Hotels que són molt cars segons se'us ha avisat i amb penes i treballs aconseguim trobar hostatge en casa Ventura, ja que l'afluència de forasters és nombrosa i les colles d'excursionistes també.

Donem un tomb per la vila cercant l'estàtua d'en Cabrinetti, i quan ens en adonem ja hem arribat al llac magnífic voltat de verns ombrius i esplèndids

xalets i jardins. En els cims més alts del límit amb Andorra, així com de la part de França s'hi veuen forces claps blancs, de neus perennes que segurament esperen les de l'hivern.

Havent dinat fem una visita a Bourg Madam per poder contar que havem estat a França, i després acompanyats per una persona que exerceix autoritat a la vila, i a qui havem causat una agradable sorpresa, anem al Casino Ceretà, i havent sopat al Círcol, de la miranda del qual se contempla tota la plana de Cerdanya que a nostres peus sembla un mar de verdor.

A Puigcerdà, vila col·locada en un turonet en mig la plana hi havem copsat tres impressions bones: el llac amb sos xalets, la miranda del Círcol i les neus que blanquegen en els cims de les muntanyes veïnes.

Dia 28 A les 5 del matí ja som a l'estació disposats a tornar a casa. Com que a la tarda anterior ha plogut trobem que la matinada és verament fresca; si tinguéssim un abric estic cert que entre els de la colla n'hi hauria més d'un que l'utilitzaria.

Aquí donem per acabada la ressenya de l'excursió, perquè el camí que anem a seguir ja l'havem fet de pujada. De Ripoll a Granollers veiem la plana de Vich i després a caseta.

Per la transcripció,

LL. BARCELÓ I BOU

Un hereu

(Continuació)

V

Tracte i esponsalles

Quan amb ajut de les ulleres i a còpia de confegir, acabà Na Francisca per enterar-se de que el senyoret demanava la remesa a Barcelona de tota la roba que curiosament havia desada, va moure's com un serpent. I, per coincidència, mentres ella barmulant començava de complir l'enutjós encàrrec, s'escaigué la vinguda d'una serventa de casa En Fontanera, demanant noves del futur promès.

—Diga-li, clar i net, que no se'n refiï d'aqueix moçot sense senderi. Va dir-me que anava a Figueres, i ara escriu des de Barcelona que li enviï dos baguls de roba.

—Fa molt mala espina!

—I tant, manyaga! Per mi li ha donat segueig alguna currutaca de Barcelona.

La nova se difongué. Ja és de pensar que entraria, com una daga, al cor de la Fontanera. En el cimall de benaurança, en plenitud d'amor la seva ànima era afrosament immolada. Sens parar plorava, i tan copiosament, que semblia haver-hi en ses galtes caramells de llàgrimes. Per moltes reflexions que li fessin, la sua dolor immensa no rebia una gota de consolació. Li deien sos parents que, d'ésser emmaridada amb aquell arlequí, l'abjecció a comportar fóra més dura.

En la tertúlia de Donya Agustina s'abrandava la revolta.

—El vui veure més pelat que una rata.

—Ja n'hi ha per sortir de mare! Tota la vida festejar i deixar-la al punt del casori. El meu marit diu que seria capaç de matar-lo.

—L'han pescat amb am de mitja mosca.

—Quí sap qui és ella!

Això en ocasions d'absència de la família Fontanera, car bona cura havien tots de no enverinar la llaga. En essent-hi els interessats, tothom s'esfreixurava en trobar pal·liatius.

—Senyal que no't convé.

—I ben clar s'és vist que no li convé. Si és l'ase d'En Mora!

Ja imaginava escenes per l'istil En Jaume de Boixadors, quan pensava en Solelló i en el trastorn que hi deixà. El rosec de penediment va desaparèixer, quan boca d'un veí, trobat a la Rambla, li digué:

—Jo poc e me'n estranyo, i molta gent tampoc. El teu antic festeig era de conveniència.

Sentí En Jaume l'alegria del penitent en rebre l'absolució.

No era cosa d'entretener-se en un festeig ple de molèsties i migrades per no tenir la sanció oficial. D'acord amb N'Alícia, el jove propietari demanà audiència al senyor Medinyà deu jorns després d'aquell en què la donzella havia sofert esperant, i el minyó, dubtant.

En el sofà de la gran sala s'acomodaren D. Joan de Boixadors, oncle del galan i Donya Victòria; en les butaques, el galan i el senyor Medinyà, i en la cambra propera, a boca del pany i entre cortinatges va instal·lar-se N'Alícia, freturosa de recollir tota la conversa de l'acte solemne.

Canviades les frases de rigor, per segellar el prometatge, digué l'oncle, entre una pluja de lloances, que la fortuna d'En Jaume permetia vida luxosa i seguretat d'avenç.

Llavors, l'advocat prengué la paraula:

—Senyor de Boixadors, jo no puc dotar a l'Alícia com bé correspondria a la fortuna de son estimat. Li tinc marcada una pensió de cent duros mensuals.

El senyor empordanès hagué estranyesa de que donzella de tan alt llinatge no aportés dot al matrimoni. I de tal estranyesa col·legí que en tals noccs trobava la família aristòcrata l'arca salvadora.

Fos que aqueixos pensaments se revelessin en la cara de D. Joan, fos ja deliberat propòsit de sincerar-se, l'advocat així parlà:

—Ja que avui comencem la convivència familiar, amb goig tinc de dir que al acabar jo la carrera no tenia un pa a la post.

Donya Victòria, roja de vergonya, clavava l'esguard en son espòs per trabar-li la llengua. N'Àlicia, enervada, es mocejava els llavis. Una i altra, nedant en fastuositat, no podien concebir ni comportar aquell rebaixament.

—Vaig haver d'obrir me pas en la vida tot sol i avençar al principi penosament. Ara que després els clients han vist que no els portava els assumptes del tot malament, i hem pogut viure amb riquesa. La meva clientela és, en sa major part, aristòcrata, motiu que, si bé fa augmentar considerablement els ingressos, em força a menar vida de noble i a gastar molt més que no voldria.

Entusiasmat, el jove Boixadors amb aquella sinceritat honorable i enaltidora, no parava ment en la displicència de l'entonada senyora.

—Però, afegí el bon cavaller, això no vol dir que el meu gendre no tingui en mi un bon adjutori, si és menester. Temps a venir trobaran una fortuna, perquè tinc un segur importantíssim. A mi m'agrada dir les coses ben clares. A les dugues noies, que Déu m'ha donat, parts iguals i un bon testament en quant a moralitat.

Semblà respirar Donya Victòria, com si hagués passat per una mina, i, relluïnt en la conversa la figura de N'Àlicia, ella se posà a parlar.

—Jo només els diré que gran falla em farà l'estimada Àlicia, perquè la nostra casa és regida per ella avui en dia. Jo no puc atendre per la debilitat nerviosa que pateixo. El seu imperi és temut entre el servei.

—Que volen fixar data pel casament?, preguntà Don Vicens.

—Com més aviat possible, s'afanyà a respondre En Jaume.

—El temps de preparar-ho tot sense precipitacions.

Així que oncle i nebot s'assegueren a l'automòbil, qui els havia menat a la visita, digué aquell:

—I dels amors que hagi pogut tenir aqueixa noia tu no saps res?

—Sé que ha tingut molts adoradors. Per què ho preguntes?

—Perquè ells amb aquest casament hi guanyen.

Bon punt inaugurat el festeig oficial, En Jaume ja hagué de fer de pont i intercessor en les amors de sa futura cunyada Adriana amb en Ramir Tabell, fill d'un fabricant milionari.

En Boixadors passava de joia a joia en participar de totes les festes ciutadanes. El jorn en que entrà al Liceu, de bracet de l'amada, estava contornat d'emoció. I quan amb la primavera vingueren els esports esportius En Jaume ja havia pres carta de naturalesa en el món elegant.

Gairebé a la vetlla de les noces anà En Jaume a Solelló.

A posta havia deixat passar dies i dies, per tal que l'aspror de la seva

campanada fos esvaïda. Aixís i tot, gran malestar sentí d'haverse d'encarar amb en Feliu el masover.

En Feliu, en l'entrevista, matxucava la gorra en sos dits sarmentosos. El silenci reptava per si sol. Per salvar la dignitat, la veu del propietari prenia inflexió de fieresa.

Proveït de cabals, s'entornà a Barcelona, en companyia de son íntim amic, N'Agustí Pujades, el qual, amb Don Joan de Boixadors havien d'ésser testimonis de la brillant cerimònia.

Brillantíssima resultà. Celebrada en el cambril de Ntra. Sra. de la Mercè tothom ne lloà la magnificència. La premsa donà compte, per menut, dels vestits luxosos que s'hi ostentaren.

El retrat dels nuvis aparegué en les revistes d'alta mondanitat, quan la parella corria per terres estrangeres, a la qüesta de bells paisatges i rialleres ciutats.

De retorn, com no fos encara temps de reingressar a la vida ciutadana, recalaren a la vila de Solelló, perquè Alicia veïés les grans possessions rústegues i ne disfrutés la pau.

Quan En Feliu, el masover, i tota sa família veieren davant la masia aquella dama, compregueren la virada rodona i sobtosa en les amors de llur senyor.

De baix en baix, corpresos, encisats, se deien uns a altres:

—No havia vist mai una dona tan formosa!

MIQUEL ROGER I CROSA

(Continuarà)

Crònica local

A La Fosca ha brollat una font. Ara el manantial Bevisquis i el pou d'En Xixella que eren els hereus de la barriada perdran quelcom del seu prestigi, per cert ben guanyat; perquè entre un pou que sempre exigeix un esforç per treure l'aigua, i una font que s'entrega generosament i confiada com la donzella que ha trobat l'estimat del seu cor, l'elecció no és pas dubtosa. La festa de l'inauguració tingué lloc el dimecres dia 22 amb sardanes, balls i molta gatzara, organitzada per el senyor Tarrés urbanitzador de la font. D'aquí en avant l'anomenarem «La Font d'En Tarrés» perquè per aquesta gesta i d'altres de realitzades per aquest senyor, bé mereix que sia nomenat ciutadà honorari de La Fosca. Ara ja no hi manca res. Hi havia una platja magnífica, una pineda agradosa i un Hotel per anar-hi a dinar i ara hi ha brollat una font per anar-hi a beure de franc.

Segurament que La Fosca com a platja d'estiueig té la vida ben assegurada.

A Montràs, vora el Pont d'En Miques, l'últim tren que recull l'exprés de la nit atropellà l'altre dia un carro matant el carreter Angel Solés i el cavall.

A la festa de Sant Joan no hi hagué pas gaire animació fora de l'envelat on actuaven unes cupleteres. La intemperància d'uns espectadors fou causa d'un avalot on hi hagué trencadissa de vidre. I la segona ha estat mullada.

Degut a la iniciativa d'uns joves nacionalistes decidits aimants de la sardana, que han posat la seva activitat ardua en fer una llista i recollir l'import necessari, s'han ballat sardanes cada setmana davant de l'Agrupació Nacionalista que és l'encreuament de carrers més animat d'aquesta vila.

Al carrer de Munt també van tocar-n'hi i a la Plaça de l'Estació, davant l'Hotel Trias la colònia estiuenca hi va celebrar un ball de *verbena* amb sardanes i balls on una parella infantina s'hi lluï de debó. Al carrer Major, per no ésser menys, entre el Club i la Penya també n'hi tocaren l'altre nit, de manera que aquest istiu ha estat el culte a la sardana força encoratjador.

Com cada any, una colònia escolar de Barcelona amb Mestre Rocarol al cap i un ajudant, ha vingut a passar les vacances, aprofitant aquest mes de calor per a pendre banys i fer excursions amb la mainada. Plau-nos regraciar a aquest senyor la finesa que ha tingut amb el Museu portant, com va oferir l'any passat, dos bells exemplars de pedra polida, ço és el que antigament s'anomenaven *pedres de llamp*.

El violinista Xavier Cugat, prou ben conegut a Europa i a Amèrica, acompanyat del pianista Villy Schaeffer, ha donat un altre concert selecte al Teatre Carmen amb un programa deliciosament escollit. La concurrència poc nombrosa dóna a comprendre que a Palamós encara són poques les persones de veritable gust artístic.

El carrer Major, que és el preferit de la joventut, des de temps immemorial, per donar-hi aquelles passejades d'hivern tan agradoses, amb l'arranjament que s'hi ha fet ha quedat nou completament. Quin goig donarà aquesta tardor deambular-hi de 6 a 8 del vespre!

De banyistes, un gavadal; en manera que al fort de la calor, la nostra mar i platja són animades amb xiscles i rialles de moltes damiselles, bellugets d'infants, senyors qui es passegen amb l'albornoç, fent recordar el Marroc; jovent que en trajo de bany, exercita la boxa, fent pensar als viants de lluny que en la platja s'esdevé alguna tragèdia. Una noia exclama:

—Es agradable el *patí*.

I un enamorat no és de la seva opinió. Cada rotlle de jovent parla de excursions, moltes veus retreuen el *Local* on funcions i balles se succeeixen sense interrupció; altres del ball del *Port* que es veié concorregut de molta fadrinalla, inclosa la del *Local*. La calor arriba a graus extraordinaris. No passa dia sense foc a la muntanya. Corre la brama de que aqueixos grans incendis són intencionats.

En el Museu, el senyor Corredor hi dóna una conferència d'art modern, que és escoltada amb plaer per distingida i nombrosa concurrència. Bona ocasió perquè en l'estatge artístic hi ha una exposició de quadres de l'eminent artista alemany Herr Geiger, de la senyoreta Solas i del mantenedor del Museu Sr. Vidal. Ens congratulem de les belles manifestacions de l'entitat qui tant honora Palamós.

La premsa associada portà la nova de que nostre director En Miquel Roger havia quedat ferit greu de resultes d'un accident d'auto en terres d'Andalusia. Per fortuna sols va ésser lleu.

La bona iniciativa de l'Ateneu Empordanès d'ésser intercessor per atraure a nostra costa forasters ha donat excel·lents resultats.

Per veritable ignorància, deixàrem oportunament de felicitar a nostre col·laborador el professor, En Martí Tauler, per haver estat l'iniciador de l'homenatge a la memòria de Mossèn Baldiri Reixach.

S'és celebrat amb èxit l'acte d'homenatge a la memòria de Rafel de Casanova en el Teatre Carmen.

Ja de bon matí la bandera catalana onejava a mig pal en els balcons de Casa de la Vila i del casal del Centre Nacionalista i la republicana a la cantonada del Centre Federal.

L'èxit de la vetllada superà les esperances dels seus organitzadors; com que l'entrada era lliure per a tothom, abans de començar, el teatre era ple de gom a gom d'un públic àvid de sentir la veu dels oradors. Es altament coratjós de veure entre la part activa que hi prengué el poble, destacar se la nota simpàtica de la abundosa representació del sexe femení.

En les dues parts en que estava dividida la vetllada alternaren el parlament dels oradors, lectura de poesies, el cant i la música.

Feren us de la paraula En Josep M.ª Ferran, En Josep Camós Gorgoll, En Jaume Maruny, En Francesc Torrent, En Josep Fàbrega i En Miquel Roger.

En Dídac Puig llegí «Sagramental» de Mn. Jaume Collell, En J. Corominas «El Fossar de les Moreres» d'En Frederic Soler, En Miquel Roger un fragment de «El Foc de les ginesteres» i en Joan Bta. Camós el seu «Missatge».

En Vicens Prats, Na Nativitat Roura i Na Amèrica P. Boy, amb llurs veus privil·legiades, cantaren composicions de Vives, Lamotte de Grignon, Casanovas, Pahissa, Perez Moya i altres, acompanyades per en Miquel Roger.

En Ramon Cases en el piano executà algunes peces del seu repertori magistralment; i al final de les dues parts, l'orquestra Principal Antiga tocà en cada una, una sardana; en la primera «La sardana de la Pàtria» i en la segona «Pàtria.»

Moviment del port

Vaixells entrats durant el Mes de Juliol de 1923

1, Veler, Margarita Taberner; 2, veler, Carlitos; 3, veler, Tiburón; 4, veler, Gosguño; 5, veler, Cazalla; 6, veler, Fernando Gasset; 7, vap., Mongineiro, (italià) 8, veler, Villa de Torreveja; 9, vap., Tenchurch, (inglès); 10, vap., Treikoll, (norueg); 11, veler, Joven Paquito; 12, vap., Trini; 13, vap., Calderón, (inglès); 14, veler, Carlitos; 15, vap., Cabo Carboneiro; 16, vap., Occident, (italià); 17, veler, Ramona; 18, veler Joven Paquito; 19, veler, Vicente Ferrer; 20, veler, Carlitos; 21, vap., Banckdale, (inglés); 22, veler, Maria Rosa; 23, veler, Antonio Sorolla; 24, veler, Joven Paquito; 25, veler, Carlitos; 26, vap., Mont-Viso (francés).—Total, 26.

Registre Civil

Mes de Juliol

Naiements.—1, Gaus i Virgili.—2, Catarina Figueres i Torrà.—3, Carme Figueras i Reverter.—4, Carme Carcarés i Piera.—5, Antoni Barberà i Gòmez.—6, Maria Llorca i Morata.—Total, 6.

Matrimonis.—1, Segur Català i Roger amb Paquita Coma i Molins.—2, Elias Garcia i Muñoz amb Claudia Joanals i Bofills.—3, Ramón Comas i Hernández amb Catarina Vazquez i Caules.—Total, 3.

Defuncions.—1, Francisco Ramón i Bosch, 72 anys.—2, Sebastià Petit i Funalleras, 3 mesos.—Maria Pujol i Ferràn, 55 anys.—Total, 3.

Des de 1.er de Febrer

≡ queda obert un ≡

CURS DE FRANCÈS

— PER —

En TEODOR BUISSON

Hores i preus convencionals

CASANOVAS

SASTRE

PALAMOS

**Ex-tallador d'importants cases
de Barcelona**

TRAJOS ULTIMA CREACIÓ

Gabardines, Impermeables

**Especialitat en trajos d'etiqueta
i uniformes civils i militars**

Banca BUSQUETS

Ciudadans, 5
Ferrerries velles, 6 **Girona**

Banc FIGUERES

de **BUSQUETS VERGÉS**

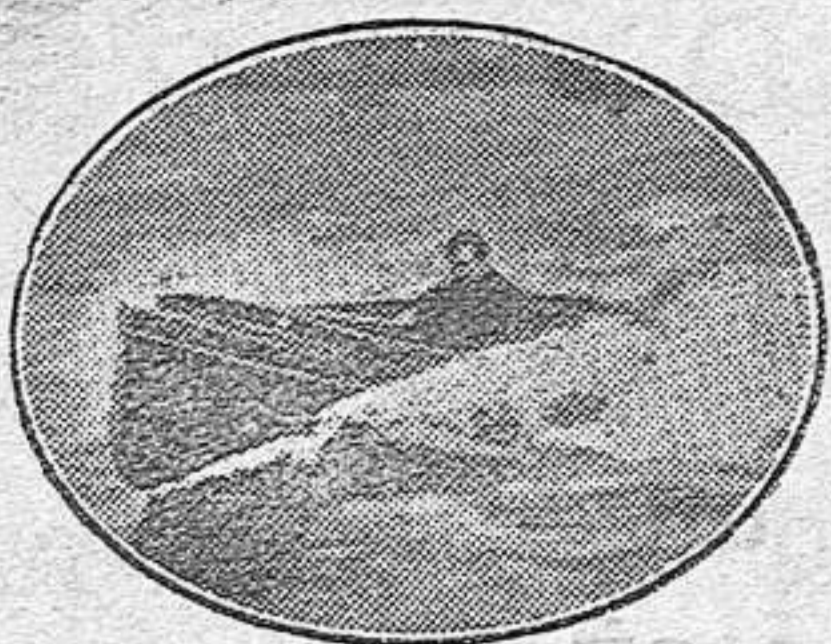
Monturiol 25
Plaça Pi i Margall, 1

Figueras

VALORS :: CUPONS :: CANVI :: BANCA :: BORSA

Ens encarreguem del estampillat dels Bonos Catalana gas i Electricitat 6 %

LLIURE DE COMISSIÓ

Grans tallers de Fotogravat

OLIVER I HENRICH

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

FUNDICIÓ Tallers mecànics i elèctrics

Tomás, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

■ Habitacions confortables ■ Esplèndit saló menjador ■

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGA DE MAR I DE DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

Companyia General de Comerç, S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

Cases a Port-Bou, Cer-

- Barcelona -

: bere, Irún i Hendaya:

TELEFON, 1692

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures artificials.
Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or
PREUS MODICS.

Plaça de Wilson, 5. Palamós

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

: Reparacions de maquinària :

Carrer Major

DINERS

PER A DEIXAR O PENDRER
QUANTITATS A PRESTEC
DIRIGIR-SE

al NOTARI d'aquesta vila
HI HAN DUGUES QUANTITATS
PER A COL·LOCAR

Adroher Germans

Telèfon, 212. Apartat, 18.
Telèfon interurbà, 3.

— GIRONA —

maquinària elèctrica.
material elèctric

BONNINO BONNET

SANT FELIU DE GUIXOLS •

Fabricant de les EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS

Gran licor ESTOMACAL BONNET

Anis refinat EL TROMPO

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'indústria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Pro-
ductes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

Representant de Caixes i Bàscules :

BAUCHS, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

CASA FUNDADA EN 1852

Sastreria de Joan Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

≡ Ronda de Sant Pere, 7, entressol ≡

:: BARCELONA ::

Moderna Escola de Piano

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERENCIES DE TEORIA HISTORIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Maquinària i Articles

PER A LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta.—Filets de coure.—Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta.—Imposicions de ferro i de metall d'impremta.—Numeradors de ma i de platina.—Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per a imprentes, Enquadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró.—Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER.—Instal·lacions completes d'imprentes.—Màquines noves i RECONSTRUÏDES per a IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rbla. de Catalunya 91
BARCELONA

Casa C. Gorchs i Esteve

Telèfon 3275 A
Tlgs. 'Artelibro'